

sanitære indretninger og enheder såvidt muligt er således beliggende, at angreb mod militære mål ikke kan bringe deres sikkerhed i fare.

ARTIKEL 20

Hospitalsskibe, der er berettiget til beskyttelse i henhold til Genèvekonventionen af 12. august 1949 til forbedring af såredes, syges og skibbrudnes vilkår i de væbnede styrker på søen, må ikke angribes fra landjorden.

ARTIKEL 21

Den beskyttelse, der tilkommer sanitetstjenestens faste indretninger og bevægelige sanitære enheder, ophører ikke med mindre de udenfor deres humanitære opgaver anvendes til udøvelsen af handlinger til skade for fjenden. Beskyttelsen bortfalder dog først, såfremt en advarsel, der såvidt muligt skal fastsætte en rimelig tidsfrist, ikke efterkommes.

ARTIKEL 22

Følgende forhold skal ikke betragtes som givende ret til at berøve en sanitær enhed eller indretning den ved artikel 17 garanterede beskyttelse:

- 1) at det enheden eller indretningen tilhørende personel er bevæbnet, og at det anvender våbnene i selvforsvar eller til forsvar for de sårede og syge, som befinder sig i dets varetægt,
- 2) at enheden eller indretningen i mangel af bevæbnede sygepassere beskyttes af en vagt eller af skildvagter eller af en eskorte,
- 3) at der i enheden eller indretningen findes håndvåben og ammunition, som er frataget de sårede og syge, og som endnu ikke er overgivet til rette tjenestegren,
- 4) at personel og materiel tilhørende dyrlægetjenesten findes i enheden eller indretningen uden at udgøre en integrerende del heraf,